

Underbilag 3.

Arbejdsdirektoratet.

København, den 19. Juni 1934.

Til Socialministeriet.

Ved Skrivelse af 29. f. M. har det høje Ministerium under Henvi-
sing til en i Folketinget fremsat Forespørgsel udbedt sig Oplysning om, *hvilke* af de
anerkendte Arbejdsløsheds-kasser der kræver et højere Kontingent end det for
Kasser almindeligt gældende af Medlemmer, der *ikke* er Medlemmer af den fag-
lige Organisation, *hvornaa* Hjemmel hertil i hver enkelt af de paagældende
Kassers Vedtægter er tilvejebragt, herunder Tidspunktet for en eventuel sted-
funden Forhøjelse af det omhandlede Ekstrabidrag samt Ekstrabidragets Stør-
relse i hver enkelt Arbejdsløsheds-kasse.

I denne Anledning har Direktoratet efter Brevveksling med de enkelte
Kasser tilvejebragt de paa hoslagte Fortegnelse anførte Oplysninger.

For saa vidt angaar Tidspunktet for Bestemmelsens Indførelse i Ved-
tægten, skal man tillade sig at udtale, at Bestemmelsen i Princippet har været
praktiseret i den største Del af Tidsrummet siden den første Arbejdsløshedslovs
Indførelse, men at den desuagtet, som det vil ses af Fortegnelsen, kun i faa Til-
fælde har haft praktisk Betydning, saaledes at Bestemmelsen kun hos ganske faa
Kasser har fundet Udtryk i Vedtægten. Da der ved Gennemførelsen af Lov
Nr. 179 af 23. Juni 1932 blev udarbejdet en ny Mønstervedtægt, fandt man det
formaalstjenligt at faa denne gamle Bestemmelse vedtægtsmæssig fastslaaet.

Med Hensyn til Direktoratets Syn paa Bestemmelsen skal man tillade
sig at udtale, at Bestemmelsen efter Direktoratets Formening forsikringsmæssig
er naturlig.

Herved maa to Forhold tages i Betragtning. For det første gælder det
om de Medlemmer, der ikke tilhører den faglige Organisation, altsaa normalt
ikke-organiserede, at man ikke paa Forhaand har noget som helst Kendskab til
deres Arbejdsløshedsrisiko, hvorved der knytter sig en betydelig Usikkerhed til
Beregningen af en Forsikring for disse Medlemmer.

Da de frivilligt henvender sig om Forsikring, har det imidlertid Formod-
ningen for sig, at Risikoen er til Stede og maaske endog i ret betydeligt Omfang.
Præmien maa derfor fastsættes noget rigeligere end for Organisations-Medlem-
merne, hvor man har Erfaringer med Hensyn til den tidligere Arbejdsløshed i
Faget og derfor kan regne med en gennemsnitlig — lavere — Risiko.

For det andet maa det tages i Betragtning, at Arbejdsløshedsforsikringen
almindeligvis staar i Forbindelse med de faglige Organisationer og støtter sig til
det af disse Organisationer skabte Administrationsapparat.

Det skal i saa Henseende bemærkes, at Kasserne ikke vilde kunne bære
Forsikringsadministrationen alene med de Udgifter, som de af deres egne Midler
anvender til Administrationen, idet Maksimumsgrænsen for denne som Følge af
de af Direktoratet fastsatte Retningslinier hidtil er holdt inden for forholdsvist
beskedne Rammer. Naar en Kasse ikke har kunnet holde Udgifterne inden for
Rammerne, maa Forbundet derfor faktisk træde til, og man maa i al Alminde-